

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XLI. An Christus verè sit in Corpore paßus: & Verane sit historia Paßionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

gnam coronavit; Et qui statuas contempsit Imperatoris, Imperatori visque videtur esse iniuriam. Quanto magis Christos? Quia Beneficia Christi nobis representat; excitatque nos ad debitam gratitudinem. Quae eadem ex causa colimus S. Biblia, festa Paschatis, Penteco, Natiuitatis &c. Plura infra *quest. 82. & sup. quest. 34.* An persona Christi sit adoranda?

QUESTIO XLI.

An Christus verè sit Corpore passus:
& verane sit historia Passionis?

LUTHERANI quidem veram negare coguntur, ex quo, quod comminiscuntur, Christum non verè Hominem verum natum fuisse: De quo vide supra *q. 25.*
1. **LUTHERVS** enim ibidem ita: Oportet dicere, Hac Caro, hic Sanguis Christi condidit caelum & terram. Quippe Christi Humanitas Caro non est, sed nudus & maris spiritus. Quia quod ex spiritu Natum est, spiritus est.

2. **BRENTIO** ibidem: Ex Maria Christus non nisi accidentalem formam sumit &c.

AUTOR. **L**A iste est Euthychianismus.

CALVINISTAE pariter ex suismet ipsorum placitis, supra *quest. 35.* constringuntur ab negare verè & proprie factam esse Dominicam Incarnationem.

AUTOR. **E**T verò istud ab eis asserti planè necessarium accidit. Nam quemadmodum ab illis fingitur Christus Homo factus; sic & talis quoque passus fuit: Ideoque rursus, sicut iisdem intelligitur Euangelium Incarnationis; sic & illud passionis quoque accipi necesse est.

Atqui vox vnà omnium Calvinistarum est in suo Codice, dicto **ORTHODOXVS CONSENSVS**, pag. 118. & 123. *Christus VERE Incarnatus Nunquam est; sed TROPICE tantum & Figuratè. Necessariò in illo Ioannis, 1. Verbum Caro*

factum est; ad Tropum est confugiendum.

Ex hisce quidem **FAMILIANI** Angliæ necessariò inferunt, & euidenter euincunt istud: *Nuga videntur, qua de Christo passio & crucifixo in Euangelicis historiis narrantur. Item: Historia videntur ab hominibus inuenta & fabula.* De Adamitis istis, seu Familianis, siue de Domino amoris; (verè Nicolaitis ac Gnosticis) nos supra *quest. 31.* Innocentiam isti arrogabant sibi primogeniam, vitamque protoplastis similem Adæ ac Euae affectabant te ducere, domi nudos inuicem conuertendo, veneremque miscendo promiscuam.

Istorum in Anglia primarii sunt articuli tres. 1. *Christum non esse Saluatorem mundi; Sed merum hominem.*

AUTOR. **A**T idem docent Gentilistæ, apud Greg. de Valent. *Tom. 1. dist. 2. quest.* Et **Luthero-caluinistæ** supra *quest. 31.*

2. *Dogma. Hominem peccatorem, à Deo alienatum, eius gratia restitui, solà ipsius misericordiâ, Absque Mediò Passionis Christi.*

3. *De Passionibus, quæ in Euangelio narrantur, esse fabulas & nugas &c.* Lege Stoum in Elizabetha.

AUTOR. **A**T 1. Præfatio libri contra **FAMILIAM AMORIS** acerbè conueritur multos Anglicanos Ministros, iam rejectos imbibisse articulos. Quin ipsam Regiæ aulam hac infectam tabe languere.

2. Neque Anglicanos solum; sed cõsule Theod. Bezam *lib. de hereticis à ciuili Magistratu puniendis*; ac reperies, cum Familianis ferè consentire & consciscere **CALVINISTAS ACADEMICOS**; quorum facilè princeps est Castallio.

LIBERTINI quoque ab iisdem proximè absunt; certe parum dissentiant. Nam, te-

1. &c.

ste Caluino in Instru&. aduersus Libertinos: *Hi totam Christi passi, mortui, Crucifixi historiam Tropicè explicans: vt nil sit aliud, Esse mortuum Christum, quam peccati in nobis mortem significasse: Crucifixum esse aliud nil, quàm veteris hominis representasse crucifixionem.* Commemoratur ibidem inter cætera; Valentinus in B lgio à Papistis Libertinorum aliquos extremo supplicio affectos, quod negarent, in cruce mortem Dominum obijisse.

AUTOR. 1. At verò equibus edocti Magistris ita Libertini philosophabantur? Luthero, inquam, & Caluino, ceu suprâ liquet. Enimuerò si Lutheranis nonnullis fas, præsertim Vbiquitariis, Domini in cælos ascensionem Figuratè interpretari: Si Caluinistis licet metaphoricè exponere Christi ad inferos descensum; cum in eadè historiâ (vt benè Iosias Simlerus in vita Bullingeri aduertit) describatur Passio: quid obstat, quò minus & ipsam illam Libertini Tropicè accipere possint? Verùm apage cum Tropistis his.

2. Necessitas, Veritasque passionis Dominicæ, item & Incarnationis veræ; tum cordatè creditur; tum luculente docetur. Nam qui, qualis natus; is talis & passus est: Atqui Verus Homo natus est cum verò corpore. Vnde S. Aug. lib. 83. qq. q. 14. tom. 4. *Si phantasma fuit Corpus Christi; fefellit Christus: & si fallit, Veritas non est.* Et sic omnia ab Euangelistis enarrata Christus fictè peregrisset: sicut Raphaël Angelus apud Tobiam.

Atqui hunc in errorem cum aliquando versi essent Discipuli, Luc. vlt. *putantes se spiritum videre;* Dominus eos ad experientiam sumendam inuitauit: *Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa*

non habet, sicut me videtis habere. Cuius autem conueniens fuerit, non personam sed naturam hominis; non Hominem sed Naturam humanam seu Humanitatem ab Christo assumi, repetere ex S. Tho. 3. quest. 4.

Quocirca perinde fuit necessarium pati Christum verè eodem in Corpore vero, quicum natus erat: Idque, ait S. Tho. 3. q. 46. a. 1. non vlla necessitate coactionis naturalis; Non definitionis diuinæ, vt patererur; Non ipsiusmodi Christi; quippe voluntariè passus: sed ob necessitatem triplicem aliam: 1. Necessitatem naturalem; qui aliter liberari nequibatur. Ideo Ioan. 3. *Oportet exaltari filium hominis, vt omnis, qui credit in eum, non pereat.* 2. Ob suam meriti: aliter enim mereri gloriam exaltationis non poterit, nisi per humanitatis passionem: Luc. vlt. *Nonne oportuit Christum pati, & sic intrare in gloriam suam?* 3. Ob impletionem prophetiarum: Luc. vlt. *Necessè est impleri omnia que scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis & Psalmis de me. Quoniam sic scriptum est, & Sic oportebat Christum pati, & resurgere à mortuis.*

Aug. lib. 13. Trin. c. 16. *Hunc modum asserimus diuina congruum Dignitati: Verum ostendimus, non alium possibilem Deo d. fuisse, cuius potestati aequaliter cuncta subiacent.* Ibid. c. 13. *Sanande autem nostra miseria conuenientior modum alius non fuit, quàm per Christi passionem.*

3. Euthychianismum esse sacrum & intestabilem, dicere: Christi carnem non in veram esse carnem veram; sed in apparentem: ac proinde Christum simulasse, se vt hominem nasci, pati, mori. Vide in mea Genealogia quest. 10. Nimirum

rum eodem prædictus reuoluitur Luthero-caluinismus hic. Contra quem Vide Bellarm. lib. 3. de Christo. c. 3. sub finem ferè. Et supra quæst. 35. 34. & in mea Genealog. q. 15.

QVÆSTIO LII.

An Christus in Anima etiam tota sit passus?

TRIA in homine esse distincta voluit Autor naturæ DEVS: Partem vnam animæ superiorem Rationalem; At alteram inferiorem Appetitū sensitivū: Et Corporis Sensus exteriores. Docuimus autem supra quæst. 33. ex D. Tho. 3. quæst. 14. & 15. sic in animæ parte Sensitiua passum fuisse Christum, vt ad Rationalem tamen dolor nil vnquam adspirat: vt pote in beatifica visione irretorto intuitu defixam, atque beatam. Hæc Fides. Perfidia quid hæretica?

I. LUTHERANA quidem expressè, quod scia, nihil: Nisi quod veritatem assumptæ Humanitatis ab negate sit visa; vt quæst. 41. reddidimus. Ex quo euidenter consequitur: 1. Christus (iuxta Luthero-caluinistas) putatitium Corpus humanum assumpsit; Ergo & Animam similiter non veram. Nam assignari nequit ratio sufficiens, cur ad Corpus non verum verè adscisceret Animam. 2. Humanitatem totam assumptam; iuxta eosdem, non veram: patet ex ipsis supra; ergo nec alteram quoque partem compositi veram, sc. Animam. Iam porò: Sicut neutram partium assumptam esse Veram fingitur, ita & in neutra verè passum fuisse dici oportet; at in Corpore nec verò, nec verè passum esse IESVS volunt Luthero-caluinistæ: ergo pariter nec in Anima quicquam passum esse passionis dicendus est ab ipsis: Esseque debet ipsis istius Articuli Symbolici: Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus: istius sensus: Visus est pati, crucifigi, mori, sepeliri.

II. Rursus è contrà: 1. Animam Christi totam verè passam sentire videntur. Quia dicunt, Animam descendere ad inferos, esse pro us emori, interire, & extinguì totam: ergo & totam potuisse Pati, cogentur asserere. 2. Asserunt, vt supra quæst. 16. ipsam Christi Diuinitatem fuisse passibilem atque mortalem, verèque passam ac mortuam: Quanto magis Animam

cum corpore passam extinctamque confiteri debent? Id quod vtrumque autis auisire, animusque refugit cogitare. Sic de Luthero-caluinistis ratiocinor.

DE CALVINISTIS vnus ad instar sit omnium CALVINVS, Instit. lib. 2. c. 16. §. 10. Non tantum corpore mortem Christum pertulit: Nec enim erat actum quicquam, si corpore à tantum morte defunctus fuisset: maius aliquid et excellentius in pretium redemptionis datum oportuit.

Ecquid illud tandem? Idem Harmonia in Matth. c. 27. ANIMAM quoque oportuit ream ad Dei tribunal sisti. At quem in finem & euentum? Idem Inst. lib. 2. cap. 16. & 10. Diuina ultionis sinceritatem sentire debuit; cum inferorum copiis, & aterna Mortis horrore, quasi confertis manibus luctari; & sic scelus nostrum suppliciumque dependere. Ibid. §. 12. Hoc nisi ita sit; pudenda mollities Christi fuisset; & magis meticulosus exiitisset, quam plerique gregarij homines. Quid clarius?

DAVID PAREVS, postremus Caluino-Heidelbergensis Papa, in Explic. Catech. q. 37. Præcipua pars dolorum fuerunt Cruciatu Anima, in qua sensit iram Dei. Verum, Passus est extremos cruciatu Anima & corporis. 1. Carentiam, seu priuationem Summæ Felicitatis, lætitiæ, & Omnium Bonorum, quibus frui debuit. & c. 7. Grauisimos Anima cruciatu. Subiicit: Martyres alios fuisse fortiores: quia non senserunt Deum percutientem & iratum; sed reconciliatum; nec, sicut Christus, horrores mortis & INFERNI experti sunt. Hinc majori constantia, & animi presentia fuit Laurentius, quam Christus in suo lyro. Infra Christus corpore & Anima sensit TOTALIEM Dei iram.

GVILIEL. PERKINSVS Theologus Anglus in explic. Symboli, voce Mortuus sic verbotum. Christi mors maledicta fuit, & propterea appellata mors crucis; ac comprehendit in se primam & secundam mortem. Prima est, separatio corporis & animæ ab inuicem: secunda, est separatio corporis & Animæ à Deo. Vtraque fuit in Christo, cum vnà cum morte sen-